

Els enginyers aposten per connectar el riu Ter amb el nord de la Costa Brava en casos d'emergència

Les escoles professionals d'enginyers i economistes consideren que el Govern avança bé en les inversions hídriques però adverteix que les dessalinitzadores van amb retard

En un matí de pluges i amb els embassaments de les conques internes al 80%, els col·legis d'enginyers i economistes han posat sobre la taula una proposta per donar més resiliència a les xarxes d'aigua catalanes. A més de reivindicar la interconnexió reversible entre el CAT (Consorci d'Aigües de Tarragona) i ATL (ens de proveïment d'aigua Ter Llobregat) per traslladar aigua de l'Ebre a Barcelona, també han suggerit poder transvasar aigua del Ter cap al nord de la Costa Brava o viceversa en situacions d'emergència. El pla consisteix a tenir una xarxa mallada des de l'Ebre fins a la Muga, a l'Alt Empordà. «És en època de bonança quan hem d'abordar les mesures necessàries per millorar la disponibilitat d'aigua per evitar que passi el mateix que després de la sequera del 2008», ha defensat Pere Calvet, degà del Col·legi d'Enginyers i Camins. Després d'aquella crisi hídrica, les inversions promeses van quedar en suspens i les infraestructures anunciades no es van construir. En aquests moments, en canvi, segons el punt de vista del col·legi, el Govern està treballant «correctament» i les obres de noves estacions de potabilització i regeneració estan avançant. «Tot i així, és urgent accelerar la licitació de les dessalinitzadores de Blanes (Tordera II) i de Cunit (Foix), que acumulen com a mínim un any de retard», avisa Carles Conill, el president de l'observatori de l'aigua de les escoles d'enginyers. Però a més de les «fàbriques d'aigua prevista», els enginyers i economistes reclamen al Govern afrontar la construcció de noves canonades per interconnectar tot Catalunya, una intenció que en el dia d'avui no és a l'agenda del Govern. En els pitjors moments de l'última sequera, quan a l'àrea de Barcelona s'havia decretat l'estat d'emergència, l'observatori d'aigua dels col·legis professionals va apressar a connectar la xarxa del CAT amb ATL, allargant fins a Barcelona el minitransvasament de l'Ebre que finalitza a Tarragona. Els enginyers sostenien que les obres es podien dur a terme en vuit mesos. Però l'Executiu liderat per Pere Aragonès va rebutjar la polèmica proposada que va indignar diversos sectors ambientals i també les comarques de l'Ebre. Ara, dos anys després, Conill ha parlat de reprendre l'assumpte sense presses i amb diàleg però amb el mateix objectiu al cap anant més enllà al plantejar també la connexió de la conca del Ter amb la del riu Muga. «Que ploqui no significa que ens hàgim de relaxar perquè segurament, la pròxima sequera, en el context de canvi climàtic, serà més llarga i més extrema», alerta l'especialista. «Les infraestructures hídriques, com les elèctriques, han de ser sòlides i resilents i no s'han d'anar decidint en funció del que passi en cada moment; necessitem una Catalunya en xarxa», ha afegit. Segons els documents que manegen els enginyers, la connexió per traslladar aigua de l'Ebre a Barcelona o a la inversa costaria uns 300 milions d'euros. «Sabem que el Govern no té previst avançar en aquest projecte, però nosaltres insistim perquè és de vital importància», diu Calvet. Cal assenyalar que l'ara consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, Sílvia Paneque, quan era candidata del PSC per la província de Girona, es va mostrar partidària d'estudiar aquesta interconnexió. No obstant, l'acord d'inversió firmat entre els socialistes i ERC inclou el compromís de no recórrer a nous transvasaments hídrics. La connexió del Ter i la dessalinitzadora del Tordera una vegada ampliada amb el nord de la Costa Brava respon a les dificultats de proveïment de l'Alt Empordà, una comarca que beu de l'aqüífer Fluvià-Muga, molt salinitzat, i de l'embassament Darnius Boadella. «Aquesta zona de Catalunya va patir molt durant la crisi hídrica més recent i, a més d'instal·lar una dessalinitzadora a Roses, volem que en cas d'emergència i necessitat extrema es pugui recórrer a l'aigua del Ter», precisa l'enginyer Albert Vilalta, que també va ser el primer conseller de medi ambient de la Generalitat. En els últims anys, els acords del Ter s'han complert i cada vegada s'ha transvasat menys aigua des d'aquest riu fins a la regió metropolitana. «La gent sempre pensa que l'aigua que

passa per casa seva és seva i no del seu veí, però és imprescindible poder traslladar cabals d'un lloc a un altre en escenaris extrems», afirma. Segons la proposta de l'observatori, haurà de ser la futura llei de Transició Hídrica el document que reguli quanta aigua es pot enviar d'una conca a una altra en circumstàncies concretes. Amb aquesta proposta, que tindria un cost econòmic també d'uns 300 milions, es culminaria el que els enginyers i economistes han denominat el «corredor de l'aigua» que uniria Catalunya de sud a nord.«I encara es podria afegir una connexió del Segre amb Barcelona, sempre que es modernitzin els regadius del canal d'Urgell i es reguli de forma més eficient», afegeix Conill. Aquesta última connexió, no obstant, a diferència de la de l'Ebre amb Barcelona i el Ter i Tordera amb la Costa Brava, encara és un pla poc desenvolupat. Les escoles professionals són per al Govern un interlocutor vàlid en matèria hídrica, després que fa dues setmanes es firmés un conveni perquè assessorin l'Executiu a l'hora d'abordar les polítiques de gestió de l'aigua.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2025/11/06/lobservatori-laigua-proposa-corredor-amb-123434728.html>